

gruppe af det Kronebeløb, Fordelingen omfatter, er ved Forslagets § 5 ændret, saaledes at Ministeren for Handel, Industri og Søfart efter Indstilling fra Valutaraadet kan fastsætte, hvor stort et Beløb det efter Forholdene indenfor de enkelte Brancher vil være rigtigt at stille til Raadighed for nye Importører.

Det hidtidige Valutaraad og Det raadgivende Valutanævn er ved Forslagets § 6 forenet, idet en saadan Forenkling formentlig vil være hensigtsmæssig. Raadets Sammensætning er undergaaet visse Ændringer, bl. a. saaledes, at Landbrugets Repræsentation er udvidet. Udarbejdelsen af de periodiske Planer for Importens Regulering foretages af Valutaraadet og Nationalbankens Valuta-Kontor. Til Deltagelse i dette Arbejde skal der ifølge § 6, 2det Stykke, gives Hovedorganisationerne for Landbrug, for Industri og Haandværk, for Handel, for Søfart, for Fiskeri og for Arbejderne Adgang til at udpege en Funktionær. Forslag til Importens Regulering afgives som hidtil til Ministeren for Handel, Industri og Søfart, der forelægger Forslaget for Rigsdagens Valutaudvalg, forinden Planen endeligt godkendes af Ministeren.

I § 7 indeholdes nærmere Regler angaaende Administrationen af de iværksatte importregulerende Foranstaltninger. Under Hensyn til Karakteren af de Foranstaltninger, der administreres af Valuta-Kontoret, er det fundet naturligt, at det i Loven udtales, at Bestemmelse om Valuta-Kontorets Ledelse træffes af Ministeren for Handel, Industri og Søfart efter Samraad med Nationalbanken.

For at imødekomme fra Erhvervsside fremkomne Ønsker om en udvidet Adgang til at følge Valutaordningens Administration er der ifølge § 7, 1ste Stykke, givet de i Forslagets § 6, 2det Stykke, nævnte Hovedorganisationer Adgang til gennem en Funktionær at følge Administrationen, og det er endvidere bestemt, at Valuta-Kontorets Fordeling af Valuta-Attester til de enkelte Importører for de Vares Vedkommende, hvor dette er praktisk muligt, foretages paa Grundlag af Forslag fra de paagældende Brancheforeninger. Valutaraadet skal gøre Indstilling til Ministeren for Handel, Industri og Søfart om, hvilke Brancheforeninger der skønnes at kunne udøve saadan Forslagsret.

Bestemmelsen i Forslagets § 7, 2det Stykke, 1ste Punktum, svarer i det væsentlige til Reglen i § 6, 2det Stykke, i den gældende Lov, idet det dog er tilføjet, at Valuta-Kontoret skal udarbejde en Beretning angaaende de paa Grundlag af de god-

kendte Bevillingsplaner truffne Dispositioner. For saa vidt væsentligere Ændringer i den godkendte Plan i en Periode Løb findes paakrævede, skal Valuta-Kontoret ifølge § 7, 2det Stykke, 2det Punktum, gøre Indstilling herom til Valutaraadet, der videresender Indstillingen til Ministeren for Handel, Industri og Søfart. Denne forelægger Valuta-Kontorets og Valutaraadets Indstilling for Rigsdagens Valutaudvalg, forinden endelig Stilling fra Ministerens Side tages.

Bestemmelsen i § 7, 3die Stykke, 1ste Punktum, er enslydende med Reglen i § 6, 4de Stykke, i den gældende Valutalov.

I § 7, 4de Stykke, 2det Punktum, udtales det, at Salg af Valuta-Attester er forbudt, og at Administrationen skal paase, at saadant Salg ikke finder Sted og eventuelt gøre Indstilling til Ministeren for Handel, Industri og Søfart om, at vedkommende skal fortabe sin Importret for en bestemt Tid eller for bestandig. Ministeren forelægger, forinden saadan Afgørelse træffes, Sagen for Rigsdagens Valutaudvalg. Allerede under den gældende Valutalov har Valuta-Kontoret forbudt Salg af Valuta-Attester, og i Tilfælde, hvor Valuta-Kontoret har konstateret, at der har fundet ulovlig Overdragelse Sted af udfærdigede Bevillinger, har Kontoret saa vidt muligt skredet ind herimod.

Reglen i § 8 angaaende Valuta-Ankævnævnet er enslydende med Bestemmelsen i § 7 i den gældende Lov.

Bestemmelserne i §§ 9 og 10 er enslydende med Reglerne i §§ 8 og 9 i den gældende Valutalov, dog at det nu i Forslagets § 9 direkte udtales, at Ministeren for Handel, Industri og Søfart, forinden de i Paragraffen omhandlede Foranstaltninger iværksættes, skal have Samraad med Finansministeren, Udenrigsministeren og Landbrugsministeren angaaende Foranstaltningernes Iværksættelse.

Ifølge § 11 bemyndiges Ministeren for Handel, Industri og Søfart til, saafremt der fremkommer skriftlig og begrundet Klage over urimelig Prisstigning som Følge af Importbegrænsning, at iværksætte en Undersøgelse af Klagens Berettigelse. Allerede i den gældende Lovs § 3, 1ste Stykke, er der givet Udtryk for, at der ikke maa finde ubegrundet Prisstigning Sted som Følge af Importreguleringen, et Forhold, der er af betydelig Vigtighed for Befolkningen og i Særdeleshed for de særlig vanskeligt stillede Erhverv. For at Bestemmelsen kan blive effektiv, er det nødvendigt, at der gives Ministeren Adgang til at kontrollere, om en saadan Prisstigning foreligger. Loven af 28. April 1931 om Pris-